

[Dræbye]

Jeg skal lige føje til vedrørende dette ændringsforslag, at til gengæld synes jeg nok, at det har fået en lidt underholdende begrundelse i betænkningen, idet det slås fast i bemærkningerne, at man må regne med, at de pantebreve, der er indleveret til tinglysning for lovforslagets fremsættelse, i vid udstrækning er blevet tinglyst inden lovens endelige vedtagelse. Det er faktisk i direkte modstrid med, hvad vi har fået oplyst under udvalgsarbejdet, hvor man nærmest forventede det modsatte, at det ville være meget få pantebreve, der ville blive tinglyst, inden loven var blevet endeligt vedtaget, men om ikke andet kunne man jo i hvert fald læse den som lidt underholdning.

Om de enkelte ændringsforslag skal jeg blot oplyse, at vi kan tiltræde de af ministeren stillede, der ud over det allerede nævnte jo er udtryk for en løsning på de problemer, der er påpeget under udvalgsarbejdet.

Bollmann (CD):

Hr. Preben Steen Nielsen forsøgte at argumentere for, at denne lovgivning nødvendigvis måtte hastes igennem. Det gælder bare ikke. Forslaget har ikke nogen som helst forbindelse med landets øjeblikkelige økonomiske vanskeligheder, og selv om også ministeren har indset, at der var en række problemer, som ikke var særlig velovervejede ved fremsættelsen, og derfor nu har stillet ændringsforslag, vender CD sig fortsat imod selve lovforslaget. Det betyder også, at vi naturligvis vil stemme for en række af de ændringsforslag, som vi selv har efterlyst ved første behandling, og som i øvrigt efter vores opfattelse retter op på nogle af de værste skavanker ved lovforslaget. Det gælder f. eks. spørgsmålet om lån til isolering, som jeg nævnte ved første behandling, og hvor ministeren jo var så venlig under udvalgsbehandlingen at sige: det går nok. Derimod er der stadig væk en række andre ting, der ikke er afklaret, bl. a. ikrafttrædelsestidspunktet, som flere ordførere har været inde på. Jeg må derfor udtrykke det håb, at man nu vil udnytte tiden til at undersøge de reelle virkninger til bunds, hvis det er tanken, at lovens midlertidige karakter skal ophæves.

Wilhelm (VS):

Jeg kan helt tilslutte mig de bemærkninger om det ubetyrghende ved en sådan hastelovgivning, som hr. Dræbye var fremme med, og vil derudover om arbejdsgangen også gerne sige, at dette hus jo igen har demonstreret, at arbejdet i hvert fald ikke tilrettelægges af folk, der skal hente deres børn i daginstitutioner, som lukker kl. 17. Det er helt urimeligt, og det var fuldstændig overflødigt i denne forbindelse. Jeg håber derfor, at de mange nye medlemmer vil hjælpe til med at få ændret på den tåbelige arbejdsform, som bliver tilrettelagt her.

Om selve forslaget skal jeg kun meget kort sige, at jeg mener ikke, det har større betydning, medmindre man vil lave en permanent lovgivning på dette område. Vi vil gerne give regeringen muligheder for at lave en permanent lovgivning på dette område, og i så fald må der være et forslag nu. Til gengæld er det ret ligegyldigt med nuancerne. Det er ret ligegyldigt, om det er den 5. eller 7., eller hvad det nu er, det vil vi ikke gå så højt op i, men vi går altså ind for, at regeringen får mulighed for at overveje en permanent lovgivning på området. Først da vil det få rigtig betydning. De ændringsforslag, som er stillet af SF og VS, har i virkeligheden også kun den funktion at vise, hvor der i hvert fald skal rettes op på denne type lovgivning, hvis man vil lave noget, der er mere varigt.

Arne Bjerregaard (KrF):

I kristeligt folkeparti er vi enige i den mål-sætning, som ligger bag dette lovforslag, hvad vi også sagde ved første behandling, nemlig at hindre optagelse af rene eller delvise forbrugslån, men som dengang må jeg også nu sige, at det var et forhastet forslag. Forslaget var ikke gennemtænkt, og jeg har også lyst til at sige, at det forekommer mig lidt odiøst, at statsministeren søgte at hindre normal arbejdsprocedure på tinglysningskontorerne med sin tale i TV. Jeg håber i al fald, at det er både første og sidste gang, statsministeren tiltager sig beføjelser, der hører dette ting til, for vel kan man måske sige, at man på tinglysningskontorerne fortsatte den almindelige arbejdsprocedure og den vante arbejdsgang, men man kan jo også have i al fald en vis fornemmelse af, at man visse steder indstillede arbejdet og dermed hindrede, at visse pantebreve blev tinglyst på det tids-